

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – II. ÉVFOLYAM – 15. SZÁM, 2009. ÁPR. 12.

Kedves Testvéreim!

A virágvasárnapi történetet mindnyájan jól ismerjük. Jézus elindul Jeruzsálembé, mert egy nagyon konkrét cél vezet oda. Eddig tanított, gyógyított, halottat támasztott fel, most azonban szeretné beteljesíteni a küldetését, amit elvállalt, amiért eljött hozzánk a földre: hogy engesztelő áldozat legyen a világ bűnéért, legyőzze a Sátán és a halál hatalmát.

Amikor közeledtek Jeruzsálemhez, és Betfagéba, az Olajfák hegyéhez értek, Jézus elküldött két tanítványt, és ezt mondta nekik: "Menjetek az elöttetek fekvő faluba, és ott mindjárt találtok egy megkötött szamarat a csikójával együtt: oldjátok el, és vezessétek hozzám. Ha valaki szól nektek valamit, mondjátok meg, hogy az Úrnak van szüksége rájuk, és azonnal elengedi azokat." Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék a próféta mondása: "Mondjátok meg Sion leányának: Íme, királyod jön hozzád, szelíden és számaron ülve, igavonó állat csikóján." A tanítványok elmentek, és úgy cselekedtek, ahogy Jézus parancsolta nekik: odavezették a szamarat a csikójával együtt, ráterítették felsőruhájukat, Jézus pedig ráült. A sokaság legnagyobb része az útra terítette felsőruháját, mások ágakat vagdaltak a fákról, és az útra szórták. Az előtte és utána menő sokaság pedig ezt kiáltotta: "Hozsánna a Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban." Amint beért Jeruzsálembe, felbolydult az egész város, és ezt kérdezték: "Ki ez?" A sokaság ezt mondta: "Ez Jézus, a galileai Názáretből való próféta."

Mt 21,1-11

Mindazt ami virágvasárnap történt, majd hogy azután öt nappal Jézus már a kereszten függ, és húsvét reggelére feltámad, Isten kezdettől fogva előre eltervezte. Hogy Jézus ennek tökéletesen tudatában volt, azt a Lukács evangéliumából vett rövid részlet is jelzi: „Még abban az órában néhány farizeus ment oda hozzá, és így szóltak: „Menj, távozz el innen, mert Heródes meg akar ölni.” Erre ő ezt mondta nekik: „Men-

jetek, mondjátok meg annak a rókának: Íme, ma és holnap ördögöket űzök ki, és gyógyítok, de harmadnap bevégezem küldetésemet. Viszont ma, holnap és a következő napon úton kell lennem, mert lehetetlen, hogy próféta Jeruzsálemen kívül vesszen el.”” (Lk 13,31-33)

Minden Isten terve alapján történik, amiről azok a Jézusban beteljesedett ígéretek is tanúskodnak, amiket Isten a Messiásról tett. Jézusban testet öltenek az

őszövetségi ígéretek. Beteljesedik a Zakariás próféta által, Kr. e. a 6. században kimondott prófécia. „Örvendj nagyon, Sion leánya, ujjongj, Jeruzsálem leánya! Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas, alázatos, és számaron ül, számarcsikó hátán. Kiirtja a harci kocsit Efraimból és a lovat Jeruzsálemből. Kivész a harci íj is, mert békét hirdet a népeknek. Uralma tengertől tengerig ér, és a folyamtól a föld végéig.” (Zak 9,9-

10) A virágvasárnapi események mögött felfedezhetjük Ézsaiás próféciáját is: „*Hírül adj a Úr a föld széléig: Mondjátok meg Sion leányának: Jön már Szabadítód, vele jön szerzeménye, előtte jön munkája eredménye.*” (Ézs 62,11)

A zsidók ugyan várták a Szabadítót, a Messiást, de egy egészen más fajtát. Egy politikai Messiást vártak, aki megszabadítja a zsidóságot a római elnyomástól: legyőzhetetlen vezetőjük lesz a szent háborúban, és általa a zsidó nép is legyőzhetetlenné válik. Kivívja a katonai győzelmet, uralkodni fognak a világ felett. Vasvesszővel veri majd a nemzeteket, és a farizeusi réteget a világ vezető rétegévé emeli.

Azonban Jézus nem lovon érkezik, amin háborúba lehetne vonulni, hanem igavonó állaton. Nem úgy érkezik, mint aki ítélni és büntetni akar. Sem Jézus, sem a követői nem támadtak rá a politikai hatalom képviselőire. Máté a mai Igében is mindenképp előtt Jézus szelídségét hangsúlyozza ki: „*Mondjátok meg Sion leányának: Íme királyod jön hozzád, szelíden és számaron ülve, igavonó állat csikóján.*” (Mt 21,5) Ezt a szelídséget és békét akarja odaadni az Övéinek. Nem egy politikai Messiás jött el, Aki harcban szólítja az embereket, arra buzdítja őket, hogy ragadjanak kardot a rómaiak ellen, Ő az élükre áll, és győzelmesen vezetni fogja őket. Jézus nem olyan király, amelyet az emberek vártak, de hogy hatalmas király, az kétségtelen. Hatalmas minden király fölött áll. Királyi tekintéllyel küldi tanítványait, hogy az általa megjelölt szamarat csikójával együtt hozzá vezessék. Majd mint királyi trón-

ra ülve számarháton vonul a városba. Jézus lemond a hatalom eszközeiről, és messiási uralmát is ezen a módon gyakorolja. Pontosan ilyen módon teljesíti be tehát Isten tervét.

Jézus, a bevonuló király nem jön üres kézzel. Hatalmas, értékében fel sem mérhető ajándékot hoz magával. Egy új, örömdetes korszak kezdődik el Vele. Felkínálja az üdvösséget Jeruzsálemnek, amelynek most megszólítottként döntenie kell erről az üdvösségről. Milyen válaszok születnek a tömegben?

Van egy csoport, amelynek tagjai nem éljeneznek. Csak passzív szemlélői az eseményeknek. Oldalról nézik a menetet. Kik ezek? Hová mennek? Miért kiabálják azt, hogy „hozsánna”, „Urunk segíts”? Miért nevezik Jézust úrnak? Lehetséges, hogy ez a názáreti lenne az Úr, az Isten fölmentje? Nézelődnek, találgatnak, bírálgatnak. Ennek a csoportnak a jellemzője az, hogy ugyan ott van, ahol az események történnek, de kívül marad az ügyön. Az ilyen emberek azonban kívül maradnak Isten országán is. Nézik, hogy mi történik, szemlélői az eseményeknek, de nem vesznek részt benne. Utólag se lehessen őket felelőségre vonni! „Nem láttam, nem hallottam semmit, ott voltam, de nem vettem részt benne.” Nézelődnek, találgatják, hogy ki lehet Jézus. A válaszadással odáig jutnak, hogy ez egy názáreti próféta. Jézusból tehát szinte semmit nem ismernek fel.

A második csoport a hozsannázók. Ők ott vannak a menetben. Haladnak együtt a menettel, éltetik a Messiást. Tiszteletük jeléül a ruhájukat leterítik az útra,

hogy a számár, amelyiken Jézus bevonul, arra lépjen, és mondják a zsol-táriidézetest: „Áldott, aki jön az Úrnak nevében!” (Zsolt 118,25-26) Királynak vallják Jézust, aki ellen ekkor már kiadták az elfogatási parancsot, és azt mondták, hogy aki Őt Messiásnak vallja, azt kiközösítik Izraelből. De most sokan vannak, és mindenki azt mondja, ettől bátorságot kapnak a félénkebbek is, és hozsannáznak, magasztalják Jézust. A tömeg ünnepel és lelkesedik. De a lelkesedés még nem minden. Az ünnepléseknek előbb-utóbb vége szakad. Aki Jézus után beáll a menetbe, és Őt folyamatosan, az ünnep után is vállalja, annak előbb-utóbb szenvednie is kell Érte, vagy Vele együtt. Egyedül ez az út vezet az életre, de tele van tövissel. Vannak olyan szakaszai, ahol az ember nem ünnepel és nem lelkesedik, hanem hűséges marad Krisztushoz. Ragaszkodik Ahhoz, Akiért lelkesedett. Fontos a folytatás. A lelkesedés önmagában még nem elkötelezés. Hogyha a lelkesedést nem követi az átgondolt, mindenre kész, odaszánt Krisztus-követés, akkor rajongás marad, és a „*hossánna*” után könnyen elhangzik a „*feszítsd meg*”. Jézus arra hív el, hogy küldetésben járjunk, hogy vállaljuk Őt.

A harmadik csoportról egy pár verssel lejjebb olvashatunk. Jézus megtisztítja a jeruzsálemi templomot, kiűzi az árusokat és a pénzváltókat. Aztán vakok és bénák mennek oda hozzá, hogy meggyógyítsa őket. Ezt olvashatjuk tovább: „*Amikor pedig a főpapok és az írástudók látták azokat a csodákat, amelyeket tett, és a gyermekeket, akik a templom-*

ban ezt kiáltották: „Hossánna a Dávid Fiának!” – haragra lobbantak, és így szóltak hozzá: „Hallod, mit mondanak ezek?” Jézus pedig így válaszolt nekik: „Hallom. Sohasem olvastátok: Gyermekek és csecsemők szája által szerzettél dicséretet?”” (Mt 21,15-16) Érdemes megfigyelni: Az okos felnőttek félelmükben már elhallgatnak, a gyermekek azonban még mindig dicsérik Istent. Mivel Jézus nem azt mondja, hogy „gyerünk a rómaiakra”, hanem azt, hogy „nincs rend az életetekben”, a tömegek sértődötten és csalódottan otthagyják Őt. Jézus serege zsugorodik. Maradnak a sánták, a vakok és néhány kisgyerek. Jézus tőlünk is megkérdezi: megengedjük-e Neki, hogy ott nyúljon bele az életünkbe, ahol Ő szükségesnek tartja, hogy megtisztítsa azt? Választhatunk: soknak tartjuk a beavatkozását, és sértődötten távozzunk, vagy engedjük, hogy Jézus mindenütt beleszóljon az életünkbe, ahol baj van. Legyen az pénzügy, szerelmi ügy, a büszkeségünk, az önértékelésünk, bármi. Isten meg akarja tisztítani az életünket, hogy világítani tudjunk. Engedjük, hogy életünk minden területén Ő legyen az Úr, és elfogadjuk a vezetését? Engedjük-e ezt? Nagyon fontos ez a kérdés Testvéreim, ugyanis ezen a ponton dől el, hogy valaki igazán Óhózzá tartozik-e? Az Ő nagy kegyelme, hogy kész folyamatosan tisztítani a mi életünket. Boldog ember az, aki dönteni tud mellette, és behívja Jézust az életébe.

Ámen!

(Elhangzott 2009. április 5-én)
(A háttérkép Pap Klára rajza)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól (a nyári időszakban) a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

Biblióra: Az istentiszteletet követően, kb. 18.00-tól (a nyári időszakban).

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnijában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. (*korus@refnet.cz*)

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– A Csehtestvérek egyház Klimentská utcai gyülekezetének visszajelzése értelmében **május elején beindulhat a későbbiekben vasár-**

napi iskolaként működtethető gyermekmegőrző. Kérjük a gyülekezet tagjait, terjesszék kisgyermekes ismerőseik közt az ecélből összeállított tájékoztatót és kérdőívet, ami nyomtatott, ill. digitális formában kérhető a segédlelkésznél, gondnoknál, és az istentiszteletet követően a gyülekezeti teremben.

– **Egyházunk püspöke, Ft. Fazekas László** előreláthatólag **május 16-án** készül találkozni gyülekezetünk presbiteriumával.

TÚRMEZETI ERZSÉBET MEDDIG?

Uram, Teneked sok a Pétered,
sokak a nagycsütörtök-éjszakáid.
S olyan kevés a csendes Jánosod,
aki nem ígér, nem fogadkozik,
de elkísér egész a Golgotáig.

Mert olyan könnyű azt kimondani
egy izzó percben: Meghalok Veled!
De annyi minden visszahúzna még,
ha ránk borul a szörnyű éjszaka,
ha megérint a fagyos lehelet.

Talán csak egy kisgyermek mosolya,
vagy a hitves könnyfátyolos szeme...
Susognak a szélben ringó habok:
a halászbárka, az otthon képe hív...
Óh, legalább búcsúzni kellene!

Hamu alól az életösztön is
felparázslík: Óh., Ily hirtelen?
Egy percre olyan szép lesz a világ,
átölel minden színe, illata!
S már el is hangzott a 'Nem ismerem!'

Uram, Teneked sok a Pétered,
sokak a nagycsütörtök-éjszakáid.
Óh, bár lehetnék csendes Jánosod,
aki nem ígér, nem fogadkozik,
de hű marad egész a Golgotáig.

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP